603/00

Den 2. oktober 2000 blev i sag nr. 52.567:

xxxxxxxx xxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet
Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der gennem HK har ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at det anmeldte krav er forældet, jf. forsikringsaftalelovens § 29.

Klageren faldt den 19/1 1995 og beskadigede sit venstre knæ. I februar 1999 faldt klageren igen og slog det venstre knæ. I marts 1999 anmeldte hun ulykkestilfældet sket den 19/1 1995 til selskabet.

Af journalakt af 15/3 1995 fra N.S. sygehus fremgår bl.a.: "Der er ingen ømhed sv.t. mediale collaterale ligament, men en anelse vaklen på medialsiden. Flekterer 70 – 80 gr. i knæet. Pt. føler knæet stabilt. Henvises til optræning på knæhold. Afsluttet."

Af slutattest af 26/4 1999 fremgår bl.a.: "**6.** Fra hvilken dato har tilstanden været stationær? juni 96 **7.** Hvilken dato er lægebehandlingen ophørt? juni 96"

Selskabet har indhentet en speciallægeerklæring af 22/11 1999. Af speciallægeerklæringen fremgår bl.a.: "**Resumé** 54-årig kvinde, som den 18.01.95 faldt med cykel på isglat vej. Pådrog sig herved vrid- og kontusionstraume af venstre knæled. Undersøgt på Nykøbing Sjælland Sygehus, hvor der fandtes sideløshed i valgus. Behandlet med knægipskapsel i 4 uger efterfulgt af fysioterapi i 2 måneder. Genoptog tidligere arbejde 7 1/2 måned efter skaden. Skadelidte er dagligt generet af belastningssmerter i venstre knæ med ganghandicap ved distancer over 3 – 400 meter samt belastning af knæet i flekteret stilling. Endvidere generet af instabilitet med knæsvigt ca. 1 gang om ugen. Røntgen giver mistanke om begyndende artroseudvikling i venstre knæ. Ved den objektive undersøgelse findes ømhed i mediale og patellofemorale ledkammer, sideløshed i valgus samt skuffeløshed, 10^0 reduktion af knæledsbevægelighed og let lårmuskelsvind. **Vurdering** Tilstanden er stationær. Der er årsagssammenhæng mellem skademekanisme og aktuelle knælidelse og god overensstemmelse mellem fremførte knæklager og objektive fund, som tyder på ledbåndsinsufficiens sv.t. forreste korsbånd og mediale kollaterale ligament. Der er endvidere kliniske og radiologiske tegn på begyndende bruskdegeneration i mediale og patellofemorale ledkammer. Der vurderes ikke på det foreliggende at være indikation for knæledsartroskopi. Der er varigt mén i form af belastningssmerter og instabilitet i venstre knæ med øget risiko for artroseudvikling."

Selskabet har i skrivelse af 25/4 2000 til nævnet bl.a. anført: "Klager blev i marts 1995 afsluttet fra sygehuset og henvist til optræning. Klagers læge anførte, at lægebehandlingen af klager ophørte i juni l996, hvor klagers tilstand ligeledes var stationær. Klager har angiveligt haft fortsatte gener fra venstre knæ siden faldet, og på tidspunktet for lægebehandlingens ophør må det have været kendeligt for klager, at generne var varige samt stammede fra det anmeldte fald. På baggrund af sagens oplysninger, kan vi ikke tilbyde at udbetale erstatning for det anmeldte ulykkestilfælde, idet klagers krav er forældet, da det ikke er fremsat inden 31. december 1998. Såfremt klager har pådraget sig yderligere skade (knæskal – korsbånd?) på venstre knæ ved faldet i februar 1999 (nyt ulykkestilfælde?), skal vi anmode klager om at anmelde dette ulykkestilfælde, samt oplyse hvor og hvilken behandling der er foretaget i den anledning."

Klageren har i skrivelse af 20/5 2000 til nævnet bl.a. anført: "Efter gennemlæsning af Alka forsikrings svarskrivelse har jeg følgende kommentarer: På intet tidspunkt har jeg

fået besked, at skaden var stationær, men konstant fået besked at jeg skulle cykle meget for at styrke knæet og muskler. Jeg har i de forløbne år gentagne gange talt med egen læge og fået samme besked. Dette i forbindelse med andre lægebesøg og det kan egen læge ikke glemme. Jeg har på intet tidspunkt været bekendt med forfaldstidspunkt eller at generne var så alvorlige. Ved mit fald i februar 1999 blev jeg ikke behandlet, men holdt benet i ro og gik med støttebind i ca. 1 1/2 måned, hvorefter jeg som tidligere beskrevet havde mange smerter, og måtte søge læge. Ud fra lægepapir må det også kunne konstateres at korsbånd og ødelagt brusk, om det kommer fra det nye fald. Jeg har aldrig fået besked på varige følger men kun at knæet blev bedre ved træning."

Hertil har selskabet i skrivelse af 15/6 2000 bemærket: "Lægebehandlingen af klager sluttede i juni 1996, og i henhold til oplysningerne har klager siden haft konstante gener fra venstre knæ med diagnosen 'læsion af sideledbånd'. Når lægebehandlingen efter et ulykkestilfælde afsluttes, må klager være klar over, at der ikke umiddelbart kan gøres mere for at bedre helbredstilstanden, og at de gener, der resterer på dette tidspunkt, er nogen klager må affinde sig med. Med andre ord, at ulykken har efterladt varige følger. Naturligvis skal et svækket knæ løbende styrkes – også når helbredstilstanden ikke bedres – for at undgå en yderligere forværrelse."

Sagen er indbragt for nævnet den 2/3 2000.

Nævnet udtaler:
Nævnet finder efter dets gennemgang af sagen, herunder de lægelige oplysninger, at klageren inden udgangen af 1996 må have været klar over, at hun havde et forfaldent krav mod selskabet.

Nævnet finder herefter, at klagerens krav mod selskabet var forældet med udgangen af 1998 efter den 2-årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29.

4. 52.567

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann
formand